

RO

MARIONETE EMOTII - 2 FETE-

Ref. 64001

CONȚINUT

Set de **6 marionete** (4 dintre ele cu două fețe diferite), cu un **CD AUDIO MP3** care conține înregistrarea a **2 povești** complete cu muzică și dialoguri. CD-ul conține o **carte** cu textele poveștilor, un **ghid pedagogic cu activități** pentru repetarea emoțiilor, și **cartonașele de colorat**.

Reprezentarea poveștilor cu ajutorul marionetelor permite copiilor să descopere “**emoțiile**” pentru facilitarea recunoașterii ulterioare a acestora. Durata aproximativă a fiecărei povești este de 10 minute. CD-ul include **diferite limbi** pentru facilitarea învățării altor limbi. CD-ul permite profesorului să reprezinte poveștile fără necesitatea de relatare a acestora, trebuie doar să puneți CD-ul AUDIO și să mișcați marionetele urmărind schema din carte! Așa de ușor! Așa de practic!

INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE ȘI DECORURI

În carte, toate indicațiile cu privire la spațiu se privesc din spatele scenei, din partea din spate a teatrului de păpuși, cu fața la public.

În carte, dialogurile personajelor care apar pe scenă prin partea dreaptă a scenei și care sunt ținute în mână dreaptă, sunt mutate în text spre partea dreaptă.

Modalitatea de susținere a marionetelor pentru profitarea la maxim de mișcare este plasarea degetului mare într-unul dintre brațe, degetele mijlociu și arătător la cap și degetele inelar și mic la celălalt braț. Mișcărilor marionetelor permit exprimarea mai multor emoții. De exemplu:

- cu brațele: se aplaudă, se salută, se mângâie, se exprimă bucuria și excitația cu mișcări rapide, se plânge acoperind fața cu brațele, etc.
- cu capul: se vorbește, se acceptă, etc.
- cu corpul: se neagă prin intermediul balansului

Se recomandă citirea atentă a fiecărei povești din carte, precum și ascultarea reprezentării poveștii pe CD-ul AUDIO MP3 și realizarea unei repetiții a poveștii cu marionetele înainte de punerea în scenă a poveștii.

Reprezentarea se poate face și fără CD, citind textele din carte.

Decoruri “Maria și Pupi într-un parc de distracții”:

Decorul este același pe durata întregii reprezentări. Se observă un fundal de parc de distracții în care se sugerează următoarele imagini: la stânga un carusel, în centru o roată și la dreapta o tarabă cu floricele de porumb.

Decoruri “Betișor descoperă emoțiile”:

Decorul se menține pe durata întregii reprezentări. În fundal se observă un peisaj rustic singuratic: o pajiște cu niște arbori, câmpuri necultivate și o casă câmpenească în fundal.

INTRODUCERE TEORETICĂ

Obiectivul principal al acestui material este oferirea unui instrument de lucru elevilor pentru a lucra în sala de curs la **recunoașterea emoțiilor**.

Considerăm că este important pentru copii să cunoască culorile, numerele, literele, etc. și la fel de important este să cunoască și sentimentele. Denumirea unui lucru care se simte dar nu se vede este complex, și mai mult pentru copii, având în vedere că ceea ce nu are nume nu există pentru ei.

Să știm cum să ne simțim și să recunoaștem cum se simt ceilalți este un lucru fundamental pentru conviețuire.

Vom lua în considerare ca fiind fundamentale din lista lungă de emoții, următoarele: bucuria, tristețea, supărarea, surprinderea, frica și rușinea. Reprezentarea fiecărei emoții cu un simbol grafic ne permite facilitarea identificării acestora de către copiii mai mici.

EMOȚII	SIMBOLOGIE
Bucurie	Soare
Tristețe	Nori cu stropi de apă
Supărare	Fulgere
Surprindere	Cutie de cadou
Frică	Fantomă
Rușine	Soare între nori

EXERCITII PENTRU PRONUNȚAREA EMOȚIILOR

La sfârșitul cărții se atașează fișe cu simbolurile emoțiilor pentru realizarea activităților propuse. Se recomandă copierea și mărirea imaginilor pentru facilitarea utilizării acestora.

1. Asocierea unui simbol cu o emoție

- Prezentarea pe rând a fișelor cu simbolurile emoțiilor, asociindu-le cu o păpușă de la teatrul de păpuși: copiii se vor juca ghicind ceea ce simbolizează fiecare. Exemplu: asocierea “cutiei de cadou” din fișa cu păpușa de la teatrul de păpuși care are același simbol pe costumul său și care are o față de surprindere.
- Plasarea tuturor fișelor cu simboluri cu fața în sus, solicitarea unui elev / eleve să aleagă una și să cheme un coleg / o colegă să reprezinte emoția.

2. Asocierea unei fraze cu o emoție

Dificultatea 1

Profesorul va citi frazele **exprimând** emoția corespunzătoare și va formula întrebarea propusă sub frază iar copiii vor răspunde cum cred că se simte acea persoană: bucuroasă, tristă, etc.

Dificultatea 2

Profesorul va citi frazele **fără a exprima** nicio emoție și va formula întrebarea propusă sub frază iar copiii vor răspunde cum cred că se simte acea persoană: bucuroasă, tristă, etc.

Cum se simte băiatul / fata care spune...?

- “Prietenul meu cel mai bun vine să doarmă la mine acasă” (bucurie)
- “Mi s-a stricat jucăria favorită” (tristețe)
- “Fratele meu mi-a mâncat mâncarea” (supărare)
- “Mi-a explodat un balon” (surprindere)
- “Un câine latră la mine fioros” (frică)
- “Mi s-au rupt pantalonii și mi se văd chiloții” (rușine)
- “Este ziua mea de naștere” (bucurie)
- “S-a întrerupt lumina la mine acasă, nu văd nimic” (frică)
- “O fetiță din clasa mea m-a sărutat” (rușine)
- “Profesoara m-a felicitat pentru munca mea” (bucurie)
- “Deschideam sertarul mesei profesorului și acesta m-a prins” (surprindere)
- “Prietenul meu nu vorbește cu mine” (tristețe).
- “Moare animalul meu de companie” (tristețe)
- “Mă invită la o petrecere de zi de naștere” (bucurie)
- “S-au strecurat în fața mea la rând” (supărare)
- “Mi-am pierdut ghiozdanul” (frică)
- “Mă gâdilă” (bucurie)
- “Nu mă lasă să ies la joacă” (tristețe)
- “Un prieten de-al meu mi-a pus piedică” (supărare)
- “Nu este ziua mea de naștere și mi-au făcut un cadou” (surprindere)
- “Urcam singur scara casei mele și s-a stins lumina” (frică)
- “Am alunecat pe o coajă de banană în fața prietenilor mei și toți au râs” (rușine)

3. Un personaj o întrebare

Profesorul va arăta o păpușă de la teatrul de păpuși punându-i un nume propriu, schimbând de fiecare dată numele pentru a facilita elevilor crearea de noi povești.

Dificultatea 1

Întrebarea formulată la prezentarea păpușii de la teatrul de păpuși este:

“Ce i s-a întâmplat lui ... (Luis) fiindcă este trist?”

Copiii inventează situații care l-ar fi putut duce la exprimarea acestei emoții.

Dificultatea 2

Întrebarea formulată la prezentarea păpușii de la teatrul de păpuși este:

Ce i s-a întâmplat lui ... (Luis)?

Copiii identifică emoția și inventează situații care l-ar fi putut duce la exprimarea acestei emoții.

Betișor descoperă emoțiile

Mâna stângă:

BETIȘOR

Mâna dreaptă:

MARIA (rochia ROZ): bucuroasă / tristă

DANIEL (costum ROȘU): supărat / bucuros

VÍCTOR (costum ALBASTRU): frică / rușine

CĂȚELUL

PRIMA SCENĂ

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
BETIȘOR	MARIA (roz)

(Muzică pentru prezentarea personajului BETIȘOR)

(Cu cortina de fundal închisă, BETIȘOR apare pe scenă din partea stângă până în centrul scenei)

BETIȘOR: Bună, prieteni! *(interacțiune)* Ce faceți? Bine?

Mi-ar plăcea să vă povestesc câte ceva despre locul din care provin: Țara Lemnului. În țara mea sunt întotdeauna multe de făcut. Acolo locuiesc cu părinții și cu frații mei. Am mulți prieteni și împreună facem multe lucruri frumoase și utile: uși, ferestre, mobilă, linguri, jucării..., de fapt orice lucru pe care ni-l propunem.

Adevărul este că în Țara mea este o atmosferă foarte bună și când doi prieteni se întâlnesc își spun: "Bună, amice!". Când fac ceva important, părinții mei se privesc mândri și spun: "Acest copil are stofă!" Și asta mă face să mă simt foarte bine. Alte dați, când fac ceva în același fel ca și tatăl meu îmi spun: "Așchia nu sare departe de trunchi". Și dacă cineva face ceva surprinzător pentru ceilalți i se spune: Buturuga mică răstoarnă carul mare!

Mi-am dat seama că simt ceva special și diferit atunci când mi se întâmplă aceste lucruri. Însă mă preocupă un lucru, prieteni: familia și prietenii mei au întotdeauna același "chip împietrit", adică o față lipsită de expresie.

Așa că am decis să plec să văd lumea pentru a descoperi dacă și în alte locuri se întâmplă același lucru. Mi s-a spus că în Țara Oamenilor, fețele reflectă sentimentele acestora, sau... emoțiile lor, și asta îi face să își schimbe expresia. Așa că... sosesec, copii!

(Răpăit de tobe, se deschide cortina și BETIȘOR se află în țara oamenilor pe un fundal câmpenesec)

(Cu vocea joasă ca și cum ar fi puțin speriat și cu fața la public)

BETIȘOR: Deci, iată-mă aici, nu știu ce voi găsi. Adevărul este că nu știu cum să recunosc ceva ce nu am văzut niciodată.

(Betișor iese prin partea stângă a scenei. Maria se află în partea dreaptă a scenei puțin speriată și cu fața tristă)

MARIA: *(smiorcăindu-se)* Ce ghinion! Mi s-a prins rochia într-o piatră și o să întârzii la școală. "mhhh, mhhh" *(fata încearcă fără succes să tragă de fustă)*

(Pe muzică de fond, apare Betișor apropiindu-se de Maria prin partea stângă a scenei)

BETIȘOR: *(prefăcându-se că tușește)* Jhm, jhm,... Bună, numele meu este Betișor. Ce ți s-a întâmplat? Te pot ajuta cu ceva?

MARIA: *(tristă)* Bună, Betișor, eu sunt Maria. Nu pot să îmi continui drumul pentru că mi-a rămas rochia prinsă și voi întârzia la ore. Sunt tristă fiindcă oricât aș încerca, nu reușesc să îmi desfac singură rochia.

BETIȘOR: O să te ajut eu, o să tragem amândoi și vei vedea că o să reușim. Însă trebuie să mă ajuți pentru că nu știu dacă pot singur. Când zic trei, trage împreună cu mine 1, 2, și... 3!! *(BETIȘOR reușește să desprindă rochia Mariei).*

(Pe muzică de fond, marioneta Maria se întoarce și își schimbă expresia devenind veselă)

MARIA: *(bucuroasă)* Gata, am reușit! Mii de mulțumiri Betișor! Ce bucurie!... Acum voi ajunge la școală la timp și voi învăța multe lucruri împreună cu profesoara și prietenii mei!

BETIȘOR: Bine, îmi voi continua drumul pentru că mai am multe de explorat în acest loc. Mă bucur foarte tare că te-am cunoscut. Rămas bun!

MARIA: (bucuroasă) Rămas bun, Bețișor! (Fata dispăre prin partea dreaptă a scenei)

(Muzica)

SCENA A DOUA

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
BETIȘOR	DANIEL (roșu)

BETIȘOR: Merg să văd dacă găsesc mai mulți prieteni... (Se oprește și se adresează publicului, interacțiune) VAI! Ce multă lume! Oare ce fac acolo?

(Apare în scenă din partea dreaptă DANIEL chirchit. BETIȘOR se îndreaptă spre el și se împiedică)

BETIȘOR: Vai! Scuze. Bună, sunt Bețișor (Privind către DANIEL) Ce faci aici așezat?

DANIEL: (Supărat) (Făcând haz și imitând vorbele lui BETIȘOR) “Bună sunt BETIȘOR”, “Bună sunt BETIȘOR”

BETIȘOR: Te numești Bețișor? Ca mine?

DANIEL: (Supărat) Nuuuu, mă numesc Daniel, dar nu vreau să vorbesc pentru că sunt supărat.

BETIȘOR: Bine, bine... și la ce se uită toate aceste persoane? Eu vin din Țara Lemnului și nu am mai văzut niciodată ceva asemănător.

DANIEL: (Supărat și strigând) Păi ce să fie? (Arătând spre public) Este un concurs pentru a vedea “cine ajunge mai departe”

BETIȘOR: Cum?

DANIEL: (Supărat) Da... este vorba de aruncarea unor pari și câștigă cel care ajunge mai departe.

BETIȘOR: Ah, bine, am înțeles! Dar ceea ce nu înțeleg este de ce ai fața aceasta?

DANIEL: (Supărat) Sunt supărat, ți-am spus deja.

BETIȘOR:- Și asta ce înseamnă?

DANIEL: (Supărat) Păi sunt nervos, iritat și furios...

BETIȘOR: Și de ce te simți așa?

DANIEL: (Supărat) Fiindcă este rândul meu să dau. Am exersat tot anul în grădină și mi s-a rupt parul și nu pot să arunc. Tu cum te-ai simți dacă ți-ar lipsi doar o lansare pentru a termina și nu ai putea să o faci?

BETIȘOR: Nu știu, fiindcă nu m-am simțit niciodată așa, dar mi se pare că nu este foarte plăcut. Dacă vrei pot să încerc să te ajut, mă poți arunca pe mine. Eu voi fi noul tău par!

DANIEL: (Supărat) Sigur că nu funcționează.

(BETIȘOR se apropie de Daniel și îl mângâie)

BETIȘOR: Nu fi așa pesimist, poate funcționează.

DANIEL: (Supărat) Bine, cred că nu pierd nimic dacă încerc. Și așa mă lași în pace.

(DANIEL îl ia pe BETIȘOR ținându-l și îl lansează spre stânga. Se aude o muzică magică, se întoarce marioneta și se arată fața veselă. DANIEL sare și țiță)

DANIEL: (Bucuros) Bine, bine, am aruncat mai bine ca toți ceilalți! Ce bucurie, ce bucuros sunt.

(Apare din nou BETIȘOR prin partea stângă).

BETIȘOR: Vai, Daniel, m-ai făcut să zbor, a fost fantastic... Mulțumesc, prietene!

(DANIEL iese prin partea dreaptă)

(Muzica)

SCENA A TREIA

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
BEȚIȘOR	VICTOR (albastru) CĂȚELUL

(Muzica de prezentare a personajelor. BEȚIȘOR simulează mersul spre dreapta fără a avansa)

(Se aude lătrat de câțel, apare un copil din partea dreaptă tremurând și rămâne în centru nemișcat)

BEȚIȘOR: *(Interacțiune)* Ce i s-a întâmplat acestui copil? Este bucuros? Este supărat? Este trist? Ceee?... Îi este frică? De cine? De câțel?... Îl voi ajuta!

VICTOR: Vai! Bună! Și tu cine ești? Mă poți ajuta?

BEȚIȘOR: Da, liniștește-te. Sunt noul tău prieten, mă numesc Bețișor. Vei vedea acum cum îl fac pe câțel să mă urmărească!

VICTOR: Of, eu mai bine plec fiindcă prefer să nu văd! Câțelul acesta mă sperie...

(Victor iese prin partea dreaptă a scenei. Se aude încă lătrat de câine)

BEȚIȘOR: Hei! Câțel vino, uite ce bețișor! *(Privind spre public)*. Sigur că tuturor cățeilor le place să se joace cu bețe.

(CĂȚELUL apare din partea dreaptă și se duce repede în spatele lui BEȚIȘOR, ieșind amândoi prin partea stângă)

(Victor apare în scenă din partea dreaptă acoperindu-și ochii)

VICTOR: *(Frică)* *(Interacțiune)* Deja a plecat câțelul? Nu vreau nici să mă uit! Ce prieten bun este Bețișor! M-a scăpat de câțel.

(Apare BEȚIȘOR din partea stângă)

BEȚIȘOR: *(Privind copilul care rămâne nemișcat)* Liniștește-te prietene, câțelul vroia doar să se joace!

(Fața lui VICTOR se modifică spre rușine)

VICTOR: *(Rușine)* Vai! Ce prostie, și mie îmi era atât de frică! Mulțumesc foarte mult, nu mi-am dat seama că vroia doar să se joace... Acum mi-e rușine că am fost așa fricos. Adevărul este că am rămas paralizat și nu puteam nici să mă mișc. Dar cred că dacă aș fi fugit ar fi fost mai rău.

BEȚIȘOR: Știi? Cred că am simțit și eu frică, dar mi-a trecut când am văzut cum câțelul se îndepărta de mine și fugea după un fluture. Apropo, este ciudat cum s-a schimbat expresia feței tale, acum ai obraji colorați, cred că este ceea ce tu numești "rușine". Da, da... ce multe învăț despre emoții!

VICTOR: *(Rușine)* Bine, mulțumesc că m-ai învățat să nu-mi fie frică de lucrurile pe care nu le cunoaștem. Acum că nu îmi este frică de câțel, voi putea să mă joc cu el și să mă transform în prietenul său. Pa! Mă duc să îl caut.

(Iese copilul prin partea dreaptă)

(BEȚIȘOR privind către public)

BEȚIȘOR: Adevărul este că în Țara Oamenilor am descoperit multe emoții diferite: bucurie, tristețe, supărare, frică și rușine. Se poate spune că în acest loc se trăiește o viață foarte e-m-o-ț-i-o-n-a-n-t-ă, dar eu nu sunt obișnuit cu asta... și sunt foarte obosit, așa că mă voi întoarce în țara mea și voi povesti toate aceste aventuri familiei mele și prietenilor mei. *(Interacțiune)* Pe curând prieteni!

(Cade cortina)

SFÂRȘIT

Maria și Pupi în parcul de distracții

Mâna stângă:

PUPI (CĂȚELUL)

DANIEL (costum ROȘU): supărat / bucuros

MARIA (costum ROZ): bucuroasă / tristă

VICTOR (costum ALBASTRU): frică / rușine

Mâna dreaptă:

MARIA (costum ROZ): bucuroasă / tristă

SARA (costum VERDE): surprinsă / bucuroasă

VICTOR (costum ALBASTRU): frică / rușine

PRIMA SCENĂ

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
PUI (CĂȚELUL)	MARIA (roz)

(Se aude o muzică lentă de introducere. Cu cortina trasă apare PUI din partea stângă)

PUI: Bună copii! *(Interacțiune)* Sunt Pupi, cățelul de pluș al Mariei. Ea mă ia întotdeauna peste tot cu ea: la școală, la doctor, în călătorii... Maria întotdeauna mă ia în brațe când este speriată, ca în acea zi când am văzut un film de groază.

Întotdeauna dorm la picioarele patului său, fiindcă ea se simte foarte sigură și liniștită cu mine. Maria are mai mulți prieteni și când se joacă cu ei mă lasă să mă odihnesc pe un fotoliu foarte comod sau pe patul său, bine ... câteodată și pe podea, însă întotdeauna se întoarce după mine.

Ni se întâmplă multe lucruri împreună. Vreți să vă povestesc ce ni s-a întâmplat într-o zi când am fost în parcul de distracții? Păi a fost cam așa...

(Sunete ambientale de parc de distracții, muzică de carusel, etc. Decorul este cel propus în anexă. PUI dispare dintr-o mișcare între cortine și se deschide cortina)

(Apar MARIA și PUI din partea dreaptă: MARIA în mâna dreaptă, ținându-l pe PUI, pe care îl ținem în mâna stângă)

MARIA: *(Bucuroasă)* Abia aștept să mă urc în carusel, Pupi! *(MARIA sare în sus de bucurie)* Sunt nerăbdătoare, nervoasă și foarte emoționată *(Maria se agită într-un mod frenetic)*

(Voce în fundal: "biletul, vă rog")

MARIA: *(Bucuroasă)* Poftiți. *(MARIA și PUI ies din scenă prin partea dreaptă)*

(Muzică de carusel pe fundal)

SCENA A DOUA

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
DANIEL (roșu) MARIA (roz)	SARA (verde) VICTOR (albastru)

(Apar DANIEL și SARA în același timp, fiecare pe o parte)

SARA: *(Surprinsă)* Uite, Daniel, Maria este în carusel! Și este pe calul roșu! *(Bucuroasă, ținând)* Bunăăă Mariaaa! *(Surprinsă)* Ai văzut ce repede merge, Daniel? Vai!

DANIEL: *(Supărat)* Da, dar sigur îi este foarte frică.

SARA: (*Surprinsă*) Nu cred Daniel, ea este foarte curajoasă. Auzi, ce ai Daniel?

DANIEL: (*Supărat*) Sunt foarte, foarte supărat.

SARA: (*Surprinsă*) Dar de ce? Cum este posibil? Cum se poate supăra cineva în parcul de distracții?

DANIEL: (*Supărat*) Mama nu vrea să-mi cumpere vată pe băț, spune că îmi vor apărea cari.

(*Se aude vocea mamei: "Hai să mergem Daniel fiindcă sora ta vrea să se dea cu mașinuțele"*).

DANIEL: (*Supărat*) Pa, Sara, trebuie să plec, să văd ce vrea mama mea acum! (*Iese prin partea stângă a scenei*)

(*Ne întoarcem la SARA*)

SARA: (*Bucuroasă*) Pa, Daniel! ... (*Privind către public*). O voi aștepta pe Maria pentru a o întreba cum este în carusel și apoi mă voi urca și eu. Ce emoție!

(*Muzica*)

(*MARIA – bucuroasă intră în scenă prin partea stângă fără cățelul său*)

MARIA: (*Bucuroasă*) Sara, a fost fantastic! Caruselul era foarte rapid și calul meu se ridică cel mai sus dintre toți. Nu mai sta pe gânduri și mergi să te dai, urcă-te pe calul roșu.

SARA: (*Bucuroasă*) Mie îmi place mai mult cel verde.

MARIA: (*Bucuroasă*) Bine, și cel verde este frumos, dar sigur nu se ridică atât de mult precum cel roșu.

(*Le întoarcem pe MARIA și SARA spre dreapta, ascultând vocea din fundal*)

(*Vocea din fundal:* "Sara, este rândul tău")

SARA: (*Bucuroasă*) Bine, Maria, este rândul meu să urc, ne vedem mai târziu (*iese prin partea dreaptă a scenei*)

MARIA: (*Contentă*) Pa Sara!

(*Ne întoarcem la MARIA*)

MARIA: (*Tristă*) Și Pupi? Unde este cățelul meu? (*adresându-se publicului*). L-ați văzut?

(*Muzica*)

(*Apare VÍCTOR speriat din partea dreaptă*)

VÍCTOR: (*Speriat*) Bună, Maria! Ce frică mi-a fost în trenulețul groazei! Era foarte întuneric! Când mă așteptam mai puțin... ieșea o vrăjitoare care mă lovea cu mătura în cap! (*Se uită direct la Maria*) Nu arăți bine, Maria. (*Interacțiune*) Nu-i așa că Maria nu arată bine? Ai pățit ceva?

MARIA: (*tristă*) L-am pierdut pe Pupi. Cățelul meu Pupi, fără el nu voi putea dormi.

VÍCTOR: (*Frică*) Vino, nu te îngrijora că îl vom găsi. Te voi ajuta să îl căutăm. (*Ies amândoi prin partea stângă*)

(*Muzica*)

SCENA A TREIA

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
DANIEL (roșu) MARIA (roz)	SARA (verde) cu PUPI VÍCTOR (albastru)

(*Apare pe scenă SARA- surpriză- cu PUPI, cățelul, din partea dreaptă și DANIEL – vesel din partea stângă*)

SARA: (*Surprinsă*) Daniel, uite ce cățel am găsit în carusel. Este foarte amuzant!

DANIEL: (*Vesel*) Mie cățelul acesta îmi amintește de ceva... Nu este Pupi, cățelul Mariei?

SARA: (*Surprinsă*) Poate ai dreptate, Daniel, o voi căuta și o voi întreba.

DANIEL: (*Vesel*) Așteaptă, o voi întreba pe mama dacă mă lasă să vin cu tine...
(*Ies amândoi prin partea dreaptă*)

(*Muzică de parc de distracții*)

(*Apar în același timp din partea stângă MARIA - tristă și VÍCTOR - frică*)

VÍCTOR: (*Frică*) Nu îți face griji, Maria. Vei vedea că va apărea Pupi. Dar hai să plecăm repede de aici, fiindcă se înnoptează, parcul de distracții rămâne gol și începe să îmi fie frică.

MARIA: (*tristă*) L-am căutat peste tot și nu apare (*tremurând*). Of... ce mă voi face fără PUPI?

VÍCTOR: (*Frică*) Poate ți-a căzut între căluți sau într-una dintre atracțiile în care te-ai urcat. Și le-am spus tuturor celor care fac curățenie să îl păstreze dacă îl găsesc. Și dacă nu, îți pot cumpăra altul...

MARIA: (*tristă*) Pupi este de ne-în-lo-cu-it! Sigur l-a găsit cineva și l-a luat acasă, (plângând). Nu îl voi mai vedea niciodată!

VÍCTOR: (*îmbrățișând-o*) Nu plânge, Maria, sigur va apărea, vom face afișe și le vom lipi în tot orașul. Ai vreo poză cu Pupi?

MARIA: (*suspînând*) Sigur că da...

VÍCTOR: (*Frică*) Hai să mergem la tine acasă, facem afișele și le lipim peste tot.

(*Dispar prin partea dreaptă MARIA și VÍCTOR*)

(*Muzica*)

SCENA A PATRA

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
DANIEL (roșu) cu PUPI	MARIA (roz)

(*Apare DANIEL cu PUPI din partea stângă*)

DANIEL: (*Vesel*) Vai! Mi s-a părut că aud vocea Mariei, Sara mi-a lăsat cățelul în caz că o văd să i-l înapoiez.
(*Interacțiune*) Voi ați văzut-o, copii? Mă ajutați să o strig? Îl voi lăsa pe Pupi aici sprijinit Bine? Începem la trei 1, 2, 3... Mariaaa, Mariaaaa.

(*Îl întorcem pe DANIEL*)

(*Apare MARIA – tristă din partea dreaptă*)

DANIEL: (*Supărat*) Maria, în sfârșit te găsesc! Sara și cu mine te-am căutat prin tot parcul de distracții. Din cauza ta am pierdut desenele pe care vroiam să le văd la televizor.

MARIA: (*tristă*): Nu fi rău, Daniel. L-am pierdut pe Pupi și mă duc acasă să pregătesc niște afișe pentru a vedea dacă îl găsește cineva. Victor mă așteaptă.

(*Plângând mai tare, iese din scenă prin partea dreaptă*)

DANIEL: (*supărat*) Maria, întoarce-te. Nu fi plângăcioasă și deschide bine ochii.

(*Apare MARIA, din partea dreaptă, cu fața supărată dar văzându-l pe PUPI, își modifică fața și devine bucuroasă*)

MARIA: (*bucuroasă*) Dar ce văd? Nu pot să cred! (*Se apropie de PUPI*) Pupi, ce bucurie! (*Îl pupă zgomotos*)
“Muah, muah, muah” Daniel, mulțumesc mult! Unde l-ai găsit?

DANIEL: (*Supărat*) L-a găsit Sara în carusel. Îți căzuse și l-am recunoscut imediat când mi l-a arătat, este cățelul tău Pupi.

MARIA: (*Bucuroasă*) Nu știi cât de important este Pupi pentru mine, Daniel, nu fi așa încruntat. Drept mulțumire, mâine vă voi invita pe tine și pe Sara la o petrecere la mine acasă.

(*Îl întorcem pe DANIEL*)

DANIEL: (*Bucuros*) Vai!..... Mi se pare o idee minunată

(*Cei trei ies imediat din scenă*)

(*Muzica*)

SCENA A CINCEA

<i>Mâna stângă</i>	<i>Mâna dreaptă</i>
VÍCTOR (albastru) PUPI (cățelul)	MARIA (roz)

(*Apar MARIA - bucuroasă în partea dreaptă și VÍCTOR – fricos din partea stângă*)

VÍCTOR: (*Frică*) Maria, trebuie să pregătim afișele imediat. Mi-l imaginez pe bietul Pupi petrecând noaptea singur în parcul de distracții și mi se face frică...

MARIA: (*Bucuroasă*) Nu te mai îngrijora, Victor. Daniel și Sara l-au găsit pe Pupi și se află în siguranță acasă.

VÍCTOR: (*Frică*) Ce bine, cred că ești foarte bucuroasă.

MARIA: (*bucuroasă*) Să știi. Și, vreau să îți mulțumesc pentru că m-ai ajutat mult și ai fost un prieten bun într-un moment foarte dificil pentru mine... MMMUAH!

(*MARIA se apropie de VÍCTOR și îl sărută. VÍCTOR își schimbă fața de rușine*)

VÍCTOR: (*rușinos*) Vai!...Niciodată nu m-ai pupat, Maria.

MARIA: (*Râzând*) Hi hi hi hi. Bine, bine, vreau să îți spun și ție că voi da o petrecere la mine acasă mâine pentru a sărbători că l-am găsit pe Pupi și ești invitat. (*Interacțiune*) Și voi, copii, sunteți toți invitați. Vreți să veniți?

(*Cade cortina*)

(*Muzica*)

(*Apare PUPI între cortine*)

PUPI: Cum vi s-a părut, copii? Ce aventură am trăit la parcul de distracții! Sper că v-a plăcut. În altă zi vă voi povesti mai multe aventuri ale Mariei și prietenilor săi. Vă îmbrățișez pe toți și pe curând!

(*PUPI iese din scenă prin spatele cortinei*)

SFÂRȘIT

